

Petter Fosse Gjessing

MINNEORD

MARTIN HAGVE

EIRIK KJUS AAHLIN

LINN SÅVE NYMO

MONA RYDNINGEN

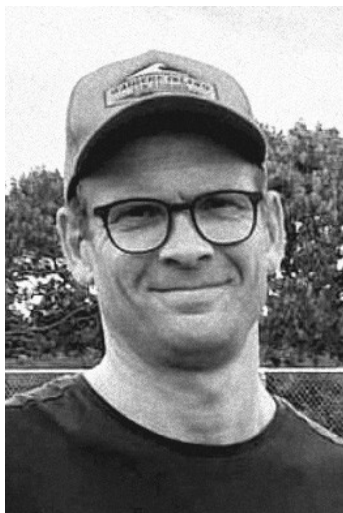
TROND DEHLI

CHRISTIAN FREDRIK RUSHFELDT

KIM ERLEND MORTENSEN

ØIVIND IRTUN

STIG NORDERVAL

Det var med stor sorg vi mottok beskjeden om at Petter Fosse Gjessing var død, bare 46 år gammel. Han hadde akkurat avsluttet en etterlengt og velfortjent overlegepermisjon på New Zealand, og han og familien hadde rapportert om et fantastisk opphold. Sammen skulle de feire jul og nyttår i Vietnam på vei tilbake til Norge. Etter en løpetur om morgenen 3. januar 2024 kollapset han, og på tross av iherdige gjenopplivingsforsøk kom hjertet aldri i gang igjen.

Petter var født i 1977 og vokste opp i Tromsø. I oppveksten var han aktiv innen sykling og friidrett, med særskilt interesse for 800 meter. Etter videregående hadde han en kort periode i Forsvaret før han begynte på medisinstudiet i Düsseldorf. Turnustjenesten ble gjennomført i Bodø og Narvik. Da han kom tilbake til hjembyen, startet han et forskningsprosjekt om postoperativ insulinresistens på en stordyrmodell, samtidig som han gikk kirurgiske vakter.

Petter var grundig i alt han foretok seg og stilte høye krav til seg selv, og de som sto rundt forsto raskt at Petter hadde talent for både forskning og kirurgi. Han ble spesialist i generellkirurgi samtidig som han disputerte i 2014, og spesialist i gastrokirurgi i 2017. Petter ble raskt en stor ressurs innen kolorektalkirurgien på Universitetssykehuset Nord-Norge samtidig som han også hadde ansvaret for 5. året på medisinstudiet ved UiT Norges arktiske universitet. Han var også veileder for flere doktorgradstudenter.

Selv om Petter var svært faglig engasjert og hadde stor arbeidskapasitet, er det likevel hans humør og vennlighet som særpreget ham mest. Petter var gjennomsyret av humor og kunne ha et skråblikk på det meste, men behandlet alltid kolleger, pasienter og pårørende med respekt. Han var ikke konfliktsøkende og var lett å samarbeide med, også på tvers av faggrupper. Petter ble rett og slett satt svært stor pris på av veldig mange. Hans empati for menneskene rundt ham gjorde også at han tok ansvar for pasientgrupper som kunne falle mellom to stoler, som for eksempel pasienter med kroniske bukveggssmerter.

Petter etterlater seg et stort tomrom på så mange felt, og det er vanskelig å se at hans plass kan fylles av ett menneske. Vi er likevel takknemlige for den tiden vi fikk sammen. Våre tanker går til hans kone Vivi og sønnene Ludvig og Helmer som mistet sin Petter så altfor tidlig.

På vegne av Gastrokirurgisk avdelina, Universitetssykehuset Nord-Norge.

Publisert: 18. mars 2024. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.24.0086

Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 2. juli 2026.